ΤΙ ΜΑΣ ΓΡΑΦΟΥΝ ΟΙ ΦΙΛΟΙ ΜΑΣ

ΚΑΡΤ-ΠΟΣΤΑΛ

Τὸ φύλλο τοῦ «Μπουκέτου» καὶ τῆς «Οἰκογενείας» τιμᾶται παντοῦ δρ. 4. Ἡ αὐθαίρετος ὑπερτίμησίς του παρὰ τῶν ὑποπρακτορείων ἀπαγορεύεται.

Παρακαλοῦμεν ὅθεν τοὺς ἀγαπητούς μας ἀναγνώστας, ὁσάκις ὑποπέσει εἰς τὴν ἀντίληψίν των τοιοῦτον τι, νὰ μᾶς τὸ ἀναφέρουν ἀμέσως. (Ἐκ τῆς Διευθύνσεως).

Ἡ ὑπὸ τῶν ἀναγνωστῶν μας ἀποστελλομένη συνεργασία καὶ μὴ συνοδευομένη ὑπὸ δικαιώματος κρίσεως ἐκ δραχμῶν πέντε εἰς γραμματόσημα, δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν.

Πολλοὶ ἀναγνῶσται μας μᾶς γράφουν ὅτι ἐπιθυμοῦν νὰ προμηθευθοῦν τὰς ἐκδόσεις μας καὶ νὰ ἐγγραφοῦν συνδρομηταὶ τοῦ περιοδικοῦ μας, ἀλλὰ δυσκολεύονται εἰς τὴν ἔκδοσιν ἐπιταγῶν. Γιὰ νὰ τοὺς διευκολύνουμε σχετικῶς, τοὺς πληροφοροῦμεν ὅτι δεχόμεθα τὸ ἀντίτιμον τῶν συνδρομῶν, φύλλων, βιβλίων, Ἡμερολογίων κλπ., εἰς γραμματόσημα ἢ κινητὰ χαρτόσημα οἱασδήποτε τιμῆς.

Β. Ἀ δ α μ α ν τ., Πάτρας. Τὸ ποίημά σας πολὺ περίεργο στὴ... στιχουργία του. Πρὸς Θεοῦ! Τί εἴδους στίχοι εἶνε αὐτοί; Νὰ μερικοὶ ἀπ' αὐτούς:

Τὰ σκλαβόπουλα μαζεμένα
γύρω ἀπὸ τὸ γέρο παππᾶ, ποὺ
μὲ βλέμμα στοργικὸ κυττάζει τὰ
ψηλά, τὰ σκλαβόπουλα ὅταν
διαβάζουν, ψιθυρίζουν, ὁ παππᾶς
σκυφτός, σκυθρωπός, λυπημένος,
μελαγχολικός, τοὺς λέγει πάντα
τρομαγμένος—διαβάζετε σιγὰ-σιγὰ
γιὰ νὰ μὴ μᾶς ἀκούσῃ ὁ τύραννος παιδιά.
Αἴφνης τὴν ἡσυχία τῆς νυκτὸς θόρυβος
ταράσσει, τὸ ψαλτῆρι κρύβει τρομαγ-
μένος ὁ παππᾶς, ὅλα τρέμουν ἐκεῖ
στὴν ἐκκλησιά, καὶ τὸ καντῆλι χρυσώνει
μὲ τὸ λίγο του φῶς, τὸ θλιμμένο σύνολο αὐτό.
Στὴν ἐκκλησιὰ τὴν πρασινισμένη
ποὺ εἶνε ὁ γέρο παππᾶς μὲ τὴ θλιμμένη μορφὴ
ἐκεῖ τὰ σκλαβόπουλα γονατισμένα ζητοῦν ἔλεος
ἀπὸ τὸ Θεό, νὰ τὰ λυτρώσῃ ἀπὸ τὸ ζυγό.

Μ ι χ α ὴ λ Ε ὐ τ υ χ ί ο υ. Ἰδοὺ καὶ ἡ συνέχεια τοῦ διηγήματός σας, μὲ τὴ φιλικὴ καὶ φρόνιμη συμβουλή μας νὰ μὴν ξαναγράψετε διηγήματα, ἐπὶ τοῦ παρόντος τοὐλάχιστον:

«ΝΑ ΓΙΑΤΙ ΠΟΝΩ»

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου καὶ τέλος)

«Διηγοῦμενος αὐτὰ δακρυα ἐθόλωσαν τὰ μάτια μου, καὶ σιωπὴ ἐπεκράτησε μιὰ στιγμή. Ὁ φίλος μου συγγινημένος καὶ αὐτός, βάζοντας φιλικὰ τὸ χέρι του στὸν ὄμον μου, συνέχισε, μοῦ εἶπε μὲ χαμηλὴ φωνή. Τέλος νὰ μη πολυλογοῦμεν, ὁ καθηγητής μας εἶχε δώσῃ στὴν διαθεσίν μας δυὸ ὧρες γιὰ νὰ ἀπολαύσωμεν τὴν χαρὰν τῆς φύσεως. Μὲ μιὰ εὔθυμία ὅλοι μας εἴχαμεν διαλυθή. Ἄλοι στὴν θάλασσαν διὰ νὰ κολυμπίσουν, ἄλοι σκαρφαλωναν στὰ δενδρα, οἱ δὲ συμμαθητριες μου χαρουμενες καὶ αὐταῖς εκοβαν λουλούδια. Ἐγὼ δὲ μονάχος ἀπομακρυνθηκα στο δάσος. Ἀφοῦ προχόρισα ἀρκετὰ κουρασμενος εκάθησα στὴν ρίζαν καποίου δένδρου διὰ νὰ ξεκουρασθῶ. Δὲν περασε πολὺ ὥρα, κάποιον θοριβον ἄκουσα πισω μου. Γύρισα καὶ κοιταξας, εἶδα μία συμμαθητριά μου, ἡ ὁποία μοναχός σου εισαι Ἀλέκο; λεγοντας μὲ ἕνα γλυκότονο μὲ πλησιασε καὶ εκάθησε κοντά μου. Τὸ τί αισθανομουν εκεινην τὴν στιγμήν, ἠτο ἀνέκφραστον. Διὰ πρώτην φοραν ἔνιωθα τὴν καρδιά μου νὰ κτυπᾶ τόσον γοργά. Καποια ἀόριστος δύναμις μὲ ὀθοῦσε πρὸς αὐτὴν καὶ ἀχόρταγα τὴν κοίταζα.

»Δὲν πέρασε πολὺ ὥρα καὶ ἄκουσα νὰ μου πῇ· Ἀλέκο! πλησιασε ἡ ὥρα ποῦ μάς διαθεσε ὁ καθηγητής, καὶ πρέπει νὰ φύγωμεν. Αὐτη της ἡ λεξις κατακαρδα μὲ πλήγωσε. Διὰ μιὰ στιγμὴ ἐνόμισα ὅτι εχασα τὸ πᾶν μου. Κυριευμένος ἀπὸ μεγάλη λυπη συνοθήκαμεν. Ἐγὼ δὲ ως πονηρός, διὰ νὰ τὴν ἔχω περισσοτερι ωρα κοντά μου, λεγοντάς της ὅτι θὰ παμεν κοφτὰ τὴν ὀδήγισα ἀπὸ κατι μακρυνοὺς καὶ ἀγνωστους δρομους. Δρομοι που μας εὔγαλαν σε βραχοδι μέροι. Καθὸς προχορουσαι διαστηκή. Ἐλλη προσεχε μὴ τυχὸν καὶ πέσης δὲν προκαμα νὰ τῆς πῶ, προῦμιτα τὴν εἶδα νὰ πέση κατὰ γῆς. Γεματος φόβο τὴν πλησιασα. Κλεισμένα εισαν τὰ ματια της καὶ αἱματα ἔρεον ἀπὸ τὸ γονατό της. Βγάλνοντας τὸ μαδιλη μου ἀφοῦ τῆς σφούγκισα τὰ αἵματα, πιανοντάς της ἀπὸ τὴν μεσην της βοηθεισα νὰ συκοθῆ. Ανεσθητη αὐτὴ ειχε γονρει στὸ στηθος μου. Τὸ ρίγος ποῦ εσανόμουν ἐκεῖνην τὴν στιγμὴ ἠτο ἀνέκφραστος. Μιὰ ἀκατανικητος δυναμις μὲ τραβοῦσε εις αὐτὴν καὶ αθελα την τὴν ἔσφηγκα.

»Οπως ηταν γυρμένη στὸ στηθος μου ανοιξε σιγὰ τὰ μάτια της καὶ γλυκὰ τὰ χειλη της ἀνέφεραν. Αλεκο σὺ εισαι ὁ σωτηρας μου; Ἐγὼ δὲν μποροῦσα νὰ τῆς μηλίσω. Τὰ ωραια της ματια μὲ ειχαν ἐχμαλωτησει καὶ μαγευμενος τὴν ἐκοίταζα.

»Τέλος μὴ δυναμενος νὰ συγκρατηθῶ, τὰ χειλοι μου ἀνέφεραν τὸν ποθων τῆς καρδιάς μου. Ναί Ἔλλη ἐγὼ ὁ λάτρης σου.

»Ἕνα χαρμόσηνο χαμόγελο ἀνθησε στὴν Ἐλλη καὶ τὰ χειλοι μας ἐνοθηκαν εις ἕνα φλογερὸν φίλιμα.

»Τιουτοτροπος αναψε στὴν φτωχει μου καρδιὰ την φωτιὰ ποῦ ἀκόμι δὲν ἔπαψε νὰ φλεγεται. Λεγοντας αὐτὰ δάκρυα ἐπλιμιρισαν τὰ ματια μου. Καὶ μετὰ ἐρωτησεν ο φίλος μου κατασυγκινημένος. Τὴν ἐπομένην ημεραν τὴν εἶδα στὸ σχολείο. Δεμένο ηταν τὸ γονατό της. Μὲ ἕνα πόνο, γεμάτο λαχτάρα τὴν πλησιασα καὶ σιγά, πονεῖς αγαπημου; τῆς εἶπα. Αὐτὴ κανοντας μιὰ αοριστη κοίνησι απότραβήχτηκε κοιταζοντας μὲ τόσο κρύο βλεμμα ποῦ μοῦ [illegible]ομακωσε τὴν καρδιά. Βλέμμα ποῦ ἔκφραζε ποῦ σὲ ειδα, ποῦ σ[illegible]ρω καὶ πιὰ δὲν γυρισαι ουτε νὰ μὲ δῇ.

»Νὰ [illegible]ίλε μου ἀπὸ τότε πόνω καὶ ὑποφέρω διὰ αὐτήν. Καὶ [illegible]νιὰ θὰ τὴν ἀγαπῶ».

Ἀ π ο λ ο τ ο λ έ α. Τὸ ποίημά σας στὴν Μαρία Κ—κ. κλπ. ὄχι καλό. Πολὺ παραρίῶδες. Καὶ πρὸς ἀπόδειξιν τοῦ ἀνωτέρω χαρακτηρισμοῦ μας ἰδοὺ τὸ ποίημα:

Αὐτὲς τὶς μέρες θὲ νἀρθῶ
Κάτι νὰ σοῦ ζητήσω
Μὰ πρὶν νὰ σοῦ τὸ πῶ
Δῶρο θὰ σοῦ χαρίσω.

Θὰ σοῦ χαρίσω μιὰ Καρδιὰ
Φιαγμένη ἀπὸ ἀγάπη
Πῶχη ὅλα της τ' ἀγαθὰ
Καὶ λείπη μόνον κάτι.

Αὐτὸ τὸ κάτι μόνο Σὺ
Μπορεῖς νὰ συμπληρώσῃς
Τὸ Ν ἐ τὰ χείλη σου ἂν πῇ
ἂν ὄχι τὴν πληγώνῃς.

Τὸ κάτασπρο τὸ χαίρι σου
Θἀρθῶ νὰ σοῦ ζητήσω
Γιὰ νὰ γαινῶ τὸ Ταίρι σου
Καὶ εὐτηχὴς νὰ ζήσω.

Ἀλλὰ καὶ ἡ περιγραφὴ ποὺ κάνετε τῆς ὡραίας σας δὲν εἶνε ἐπίσης καλύτερη. Τόσο λίγο σᾶς ἐνέπνευσε ἡ ἐμορφιά της; Γιὰ δέστε:

Εἶνε ψυλὴ καὶ νόστιμη
Ξανθιά, Γαλανομάτα
Σ' ὅλα της εἶνε ὄμορφη
Σὰν ξωτικιὰ Νεράϊδα.
Θεὲ στὰ μάτια της αὐτὰ
Βλέπεις τὸν κόσμο ὅλο
Τὰ δύο ἡμισφαίρια
Καὶ τοῦ Βοριᾶ τὸν Πόλο.
Σ' αὐτὰ ὁρκίστηκα κι' ἐγὼ
Πάντα νὰ τ' ἀγαπάω
Νὰ τὰ λατρεύω ὅσο ζῶ
Κι' ὅταν θὰ ξεψυχάω.
Θὰ σκέπτομαι πάντ' αὐτὰ
Μαζί μου θὰ τὰ πάρω
Στὸ μνήμα μου παρηγοριὰ
Καὶ Δώρα γιὰ τὸ Χάρο.
Κούλα τί λὲν στὴ γειτονιὰ
Μὰ ἔχει τέτοια χάρι
Ποῦ ξεπερνᾶ στὴν ὀμορφιὰ
Τῆς νύχτας τὸ Φεγγάρι.

Πέστε μας τέλος, γιατί θέλετε νὰ πάρετε στὸν τάφο μαζύ σας τὴν ἀγαπημένη σας; Γιατί νὰ κατεβῆτε καὶ σεῖς ὁ ἴδιος στὸν τάφο; Δὲν πεθαίνουν ἔτσι εὔκολα οἱ ἄνθρωποι καὶ μάλιστα οἱ ἐρωτευμένοι. Ἀπολαμβάνουν τὴν ἀγάπη τους. Χωρὶς στίχους. Οἱ στίχοι στὸν ἔρωτα, εἶνε φασαρία ἐντελῶς περιττή. Πάψτε λοιπὸν νὰ στιχουργῆτε. Εἶνε τὸ καλύτερο.

«ΜΠΟΥΚΕΤΟ»

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΟΜΕΝΗ ΥΠΟ ΟΜΑΔΟΣ ΛΟΓΙΩΝ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΛΕΚΑ 7 (Τηλέφ. 21—419)

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ»

Ἐσωτερικοῦ δι' ἓν ἔτος Δρχ. 200 ΙΙ Ἐξωτερικοῦ Δολλάρια 6
» Ἑξάμηνος » 100 ΙΙ Ἀμερικῆς » 6
καὶ δι' ὅλην τὴν Ἀφρικὴν καὶ Βελγικὸν Κονγκὸ ἐτησία συνδρομὴ Σελίνια 30.
Αἱ ἐπιστολαὶ καὶ τὰ χρηματικὰ ἐμβάσματα δέον ν' ἀπευθύνωνται πρὸς τὸν Ἰδιοκτήτην τοῦ «Μπουκέτου» κ. ΚΩΝΣΤ. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΝ.

Τιμὴ ἑκάστου φύλλου Δρχ. 4.

ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΤΟΥ «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ»:

Ἐν Ἀμερικῇ Mr D. Stroumbos 602 w. 187 th Str (Apt.41) New York city, ἐν Αἰγύπτῳ—Σουδὰν ὁ κ. *Χριστόδουλος Σαράφης*, 12 Cheikh Soliman Pacha, Alexandrie, καὶ ἐν Βελγικῷ Κονγκὸ ὁ κ. *Γεώργ. Ἀντωνιάδης* B. P. 445 Elisabethville Congo—Belge.

ΓΕΝΙΚΟΙ ΠΡΑΚΤΟΡΕΣ ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ διὰ τὴν κατὰ φύλλον πώλησιν τοῦ «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ»: ATHENS NEWS AGENCY, 308-310 WEST 58TH STREET, NEW YORK, CITY, ὅπου δέον ν' ἀπευθύνωνται οἱ ἐνδιαφερόμενοι.